

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobkyně: **Letiště Praha, a.s.**
sídlem K letišti 6/1019, 161 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 25. 6. 2020, č. j. 077991/2020/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

1. Městský úřad Hostivice, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 26. 1. 2017, č. j. SÚ-03206/3/15-AI (dále jen „původní územní rozhodnutí“), povolil na žádost společnosti CID company s.r.o. (dále jen „stavebník“) umístění stavby „*Novostavba obchodního pavilonu PONTE LUCO*“ na pozemku parc. č. Xa v k. ú. K.. Obchodní pavilon byl koncipován jako dvě velkoplošné jednotky s přílehlými skladovými plochami v prvním nadzemním podlaží. Ve druhém nadzemním podlaží byla navržena kancelářská

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

plocha se zázemím. Dopravní napojení bylo navrženo na ulici Ke Kopanině, cca 560 m od dálnice D7. Předpokládaná obrátkovost vozidel činila 272 příjezdů a odjezdů osobních vozidel, 3 příjezdy a odjezdy lehkých nákladních vozidel a 2 příjezdy a odjezdy těžkých nákladních vozidel.

2. Dne 28. 11. 2019 podal stavebník žádost o změnu původního územního rozhodnutí, která spočívala v umístění jednopodlažní prodejny LIDL LOF EKO o odlišných půdorysových a výškových rozměrech. Dopravně měla být prodejna rovněž napojena na ulici Ke Kopanině, která měla být za tímto účelem zkapacitněna. V blízkosti stavebního záměru se nachází nově otevřené obchodní centrum Premium Outlet Prague Airport, velkokapacitní odstavné parkoviště a centrála společnosti UPS Czech Republic. Situace širších vztahů je patrná z výkresu č. C. 1. Předpokládaná obrátkovost vozidel činila 530 příjezdů a odjezdů osobních vozidel a 2 příjezdy a odjezdy těžkých nákladních vozidel. Na základě zkušeností s jinými prodejny LIDL měl stavební záměr generovat novou dopravu pouze v rozsahu cca 50 osobních vozidel, jelikož zbylých 480 osobních vozidel měla představovat stávající kolemjedoucí vozidla. Předpokládané navýšení intenzity dopravy měli způsobit především zákazníci z okolních obcí přijíždějící ve směru od Tuchoměřic.
3. Stavebník k žádosti přiložil mj. vyjádření žalobkyně jakožto vlastníka technické infrastruktury a provozovatele Letiště Václava Havla Praha (dále jen „letiště“) ze dne 9. 9. 2019, č. 2394/19/LP ZRI/LP RIP. Žalobkyně projevila s navrhovanou změnou původního územního rozhodnutí nesouhlas z důvodu, že je v dané lokalitě dlouhodobě nedořešená dopravní situace. Podle žalobkyně by se tak k jakémukoliv navýšení intenzity dopravy v důsledku realizace stavebního záměru měly vyjádřit odbory dopravy Krajského úřadu Středočeského kraje a Magistrátu hl. m. Prahy. Žalobkyně dále podotkla, že v dané lokalitě nespravuje žádné inženýrské sítě.
4. V průběhu řízení o změně původního územního rozhodnutí nebyla žalobkyně zahrnuta mezi účastníky řízení.
5. Dne 9. 1. 2020 vydal stavební úřad rozhodnutí, č. j. SÚ-20621/2/19-VBu (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž podle § 94 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 169/2018 Sb. (dále jen „stavební zákon“) povolil změnu původního územního rozhodnutí.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém se zejména domáhala přiznání postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona s odůvodněním, že je vlastníkem veškerých nemovitostí v areálu letiště a okružní křižovatky Lipská x Aviatická (letiště) nacházející se na pozemku parc. č. Xb v k. ú. R.. Žalobkyně uvedla, že nejvhodnější příjezdová cesta ke stavebnímu záměru vede právě přes okružní křižovatku Lipská x Aviatická (letiště) a Lipská x Aviatická x Kopanina, a proto jeho realizací dojde v dané lokalitě ke zhoršení dopravní situace a zásahu do jejích vlastnických práv.
7. Dne 25. 6. 2020 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobkyně zamítl pro nepřipustnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 176/2018 Sb. (dále jen „správní řád“). V odůvodnění uvedl, že žalobkyni nenáleží postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, jelikož její vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich nemůže být stavebním záměrem přímo dotčeno. Žalovaný vysvětlil, že stavební záměr se nachází od dálnice D7 (ulice Lipská) severovýchodním směrem, zatímco

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

příjezd na letiště přes žalobkynin pozemek parc. č. Xb v k. ú. R. se nachází v opačném jihozápadním směru. Dále upozornil, že stavební záměr bude napojen na místní komunikaci v ulici Ke Kopanině, která je dále napojena na dálnici D7 (ulice Lipská) jednak křižovatkou Lipská x Aviatická, jednak křižovatkou Lipská x V Kněžívce. Pokud jde o provoz automobilů přes ulici Aviatická při sjezdu z dálnice D7 ve směru Slaný – Praha, žalovaný shledal, že stavební záměr nepředstavuje pro dopravní obslužnost v daném území zvýšenou zátěž. Podle žalovaného bude nová prodejna potravin LIDL sloužit zejména pro zákazníky z obce Tuchoměřice a přilehlého okolí, přičemž poukázal na hustou síť těchto prodejen v okolí, konkrétně v obcích Slaný, Kladno, Horoměřice, Hostivice a městské části Praha 17 (ulice Slánská a ulice Makovského). Vzhledem k tomu nelze podle žalovaného předpokládat zvýšení dopravy po komunikaci Lipská a Aviatická, ale právě po komunikaci Ke Kopanině. K tvrzení žalobkyně, že stavební záměr nelze povolit, dokud nebude vyřešena víceúrovňová křižovatka ulic Lipská x Aviatická, žalovaný uvedl, že územní plán obce Tuchoměřice žádnou takovou podmínku neobsahuje.

II. Obsah podání účastníků

8. Žalobkyně v žalobě uvádí, že je vlastníkem veškerých nemovitostí v areálu letiště a okružní křižovatky Lipská x Aviatická (letiště) nacházející se na pozemku parc. č. Xb v k. ú. R.. Namítá, že realizaci stavebního záměru dojde k zásahu do jejích vlastnických práv z důvodu zhoršení dopravní obslužnosti letiště, jelikož již nyní je dopravní kapacita v dané lokalitě značně poddimenzovaná. V této souvislosti upozorňuje, že nejvhodnější příjezdová cesta ke stavebnímu záměru vede právě přes okružní křižovatky Lipská x Aviatická (letiště) a Lipská x Aviatická x Kopanina, které jsou zároveň jedinými příjezdovými cestami k letišti. Vzhledem k tomu má žalobkyně za to, že měla být zahrnuta mezi účastníky řízení podle 85 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Na podporu své argumentace odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013 - 25, č. 2932/2013 Sb. NSS, a ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 As 57/2014 - 41.
9. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě rekapituluje nosné závěry napadeného rozhodnutí, na nichž setrvává.
10. Stavebník k výzvě soudu neuplatnil práva osoby zúčastněné na řízení.

III. Posouzení věci soudem

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
12. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
13. Jádrem sporu je v posuzované věci otázka, zda žalobkyni náleželo postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. e) stavebního zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

14. Podle § 94 odst. 4 stavebního zákona „[p]ři změně nebo zrušení územního rozhodnutí anebo při povolení výjimky se použijí ustanovení o územním řízení obdobně.“
15. Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona „[ú]častníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.“
16. Správní soudy ustáleně judikují, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost (nebo opožděnost) podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, nýbrž posuzuje pouze jeho přípustnost (nebo včasnost). V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o nepřipustné odvolání (srov. např. rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011 - 81, ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011 - 93, či ze dne 26. 1. 2012, č. j. 7 As 122/2011 - 194).
17. Žalobkyně se jakožto vlastník pozemku parc. č. Xb v k. ú. R., na němž je umístěna okružní křižovatka ulic Lipská x Aviatická, domáhala účastenství v řízení o změně původního územního rozhodnutí s tím, že realizací stavebního záměru se zhorší již tak poddimenzovaná dopravní obslužnost jí provozovaného letiště.
18. Soud předesílá, že žalobkyně – navzdory tvrzením obsaženým v žalobě – ve skutečnosti nedisponuje vlastnickým ani jiným věcným právem k nemovitostem, jež by bezprostředně sousedily se stavebním záměrem. Žalobkyní zmiňovaná okružní křižovatka Lipská x Aviatická je od pozemků dotčených stavebním záměrem oddělena silnicí I/7, na kterou navazuje dálnice D7, a více jak 700 m širokým pásem polí a parkovacích ploch. Tato skutečnost nicméně sama o sobě žalobkyni z účastenství ve správním řízení ještě nevylučuje. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 As 57/2014 - 41, „může být vlastnické nebo jiné věcné právo určité osoby dotčeno i tehdy, jestliže umístěním záměru do území může dojít k zániku či významnému omezení přístupu či příjezdu k sousednímu pozemku či stavbě ve vlastnictví takové osoby. Vzdálenost od záměru zde nehraje roli, avšak musí jít o přístup jediný, resp. jediný vhodný, který tak naplňuje nutnou komunikační potřebu vlastníka sousední stavby či pozemku“ (srov. dále rozsudky NSS ze dne 25. 5. 2016, č. j. 2 As 3/2016 - 54, a ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016 - 96, a rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2021, č. j. 54 A 186/2018 - 21, a ze dne 5. 11. 2021, č. j. 51 A 91/2020 - 36). Z citovaného rozsudku vyplývá, že za účastníka řízení je nutné považovat i vlastníka sousední (nikoliv nutně mezující) nemovitosti, jejíž dopravní dostupnost by byla povolovaným stavebním záměrem významně ovlivněna. Tato situace ovšem v posuzované věci nenastala.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přesvědčivě vysvětlil, že stavební záměr nebude představovat pro dopravní obslužnost v daném území zvýšenou zátěž. Povolovaný stavební záměr počítá s navýšením intenzity silničního provozu o cca 50 osobních vozidel, a to především o zákazníky z okolních obcí přijíždějícími ze směru od Tuchoměřic, nikoliv přes křižovatku ulic Lipská x Aviatická. V této souvislosti žalovaný správně podotkl, že v blízkosti dané lokality se nachází hustá síť prodejen téhož řetězce, a proto lze očekávat, že novou prodejnu budou navštěvovat zejména zákazníci z obce Tuchoměřice a přilehlého okolí. Zbylých 480 osobních vozidel měla představovat kolemjedoucí vozidla, která se v navrhované prodejně měla stavět „při cestě“, a stávající intenzitu silničního provozu by tudíž nenavýšila. S tímto hodnocením soud v zásadě souhlasí, neboť má za to, že skutečně nelze předpokládat, že by navýšení intenzity silničního provozu maximálně o

několik desítek osobních vozidel denně mohlo mít na dopravu v dané lokalitě (konkrétně na křižovatce ulic Lipská x Aviatická) jakýkoliv zaznamenanatelný vliv, natož v intenzitě předvídané žalobkyní. Argumentace žalobkyně, že realizací stavebního záměru se podstatně zhorší dopravní situace při příjezdu na letiště, přitom zůstává pouze v rovině ničím nepodložených tvrzení. Soud zdůrazňuje, že stavební záměr má být umístěn u mezinárodního letiště a silnice I/7 (resp. dálnice D7), tedy v dopravně velmi frekventované lokalitě, v níž se nachází rozsáhlá komerční zóna a odstavné parkoviště pro cestující, které má na kapacitu dopravy mnohonásobně vyšší požadavky. Soud se proto zcela ztotožňuje se závěrem žalovaného, že vzhledem k povaze povolovaného stavebního záměru není v tomto směru přímý zásah do práv žalobkyně myslitelný. Žalobkyni tudíž ve správním řízení nenáleželo postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. e) ve spojení s § 94 odst. 4 stavebního zákona, a žalovaný tak zamítl její odvolání pro nepřípustnost zcela v souladu s § 92 odst. 1 větou první správního řádu.

20. Argumentovala-li žalobkyně rozsudkem NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013 - 25, č. 2932/2013 Sb. NSS, podle kterého je určujícím měřítkem při posuzování přímé dotčenosti práv vlastníka sousední nemovitosti zejména „*intenzita zvýšení dopravy a míra negativních efektů s tím spojených, ale i povaha provozu umísťované stavby*“, pak soud konstatuje, že právě na základě těchto kritérií dospěl žalovaný ke správnému závěru, že realizací stavebního záměru nemůže být jakkoliv zasaženo do právní sféry žalobkyně. V tomto ohledu je odkaz žalobkyně na předmětný rozsudek pro posuzovanou věc přílehlavý, nikoliv však v její prospěch.

IV. Závěr a náklady řízení

21. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
22. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. února 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.